

Magiske Modi

Danganj er en af disse tarvelige hybridbyer, der findes overalt i Indien, og som består af en stribe lave bygninger støbt i beton, der klæber sig til landevejen og huser den sædvanlige klynge af kiosker, chai-shops, værksteder og tingeltangel-butikker. Det var hér, godt fyrré kilometer nord for Varanasi, at jeg så Modi i holografisk 3D.

Det var ellers med blandede følelser, at jeg satte mig ind i bilen. Jeg kunne ikke finde Danganj på Google Maps – altid en ubehagelig følelse for én, der elsker pedantisk planlægning – og de lokale snakkede om hele to forskellige Danganj'er, én mod øst og én mod nord. Desuden var det hæsliq varmt. Temperaturen kredsede omkring 43 grader, valgkampen kørte på højeste gear og luntén var kort blandt vælgere og aktivister. Næppe det bedste tidspunkt for en tur på landet i det østlige Uttar Pradesh, et af Indiens mest lovløse steder.

Men chaufføren skuffede ikke som vejviser, måske fordi han selv var glødende Modi-fan. Halvanden time senere rullede vi ned af Danganj hovedgade og forbi en tolv meter høj scene indhyllet i blå velour. En flok teknikere sad og fiflede med en parabolantenne og en bærbar pc. Lidt længere væk stod et arvestykke af en dieselgenerator og leverede strøm med stabile dunk. Høj Bollywood musik blæste fra højtalerne.

Jeg blev modtaget af koordinatoren, der hed Kartekiya, en smilende og lettere nørdet ung mand med firkantede hornbriller og kort, pjusket fuldskæg. Han fortalte, at han et halvt år forinden havde droppet sit gode IT-job hos Tata Consulting Services i Delhi for at hellige sig valgkampen. Nu var han leder af det 20-mands team, der med to dages varsel rykkede ud til fjerntliggende byer for at forberede scene og teknik. "Indien befinder sig på randen af kaos" sagde han bekymret "...og kun Modi-ji kan redde os. Derfor kæmper jeg for Modi, for nationen skyld".

Og det var han ikke den eneste, der gjorde. I valgkampen 2014 mobiliserede BJP 2½ mio. frivillige, heraf mange som Kartekiya, med gode uddannelser og masser erhvervserfaring. De skabte en velsmurt og højteknologisk valgmaskine, der fik budskabet ud over rampen; digitalt, strømlinet og direkte målrettet Indiens store gruppe af unge vælgere. BJP blev den mest troværdige eksponent for et moderne og visionært Indien, og det mest populære parti blandt de unge.

Det mest originale indslag i Modis hi-tec valgkamp var hans 3D shows, hvor han manifesterede sig i holografisk virkelighed for tusindvis af måbende bønder i hundredvis af landsbyer på én gang. Han fremstod så livagtigt på scenen, at tilskuerne efterfølgende kiggede bag forhænet for at se hvor han blev af. Men Modi gemte sig ikke bag gardinet. Han befandt sig i et studie i hjemstaten Gujarat, hvor talen blev holdt live og beamet ned i de mange fjerntliggende byer og mindre flækker, der normalt blev forbigået af det store omrejsende valgcirkus. Modi gennemførte fjorten 3D shows for næsten femten mio. tilskuere.

Mørket lagde sig over Danganj med tropisk hast, mens tilskuerne langsomt fyldte pladsen op. Lokale bønder fra byen og omegn, tilfældige nysgerrige, unger på forreste række, ingen kvinder. Musikken fadede ud og scenen lyste op. Pludselig dansede fire buskede stuepalmer, en lænestol og et bord i luften, godt en meter over scenegulvet. Bortset fra den manglende tyngdekraft virkede det hele aldeles ægte. "Det er vinden" sagde Kartekiya "det bliver bedre".

Og det gjorde det. Med ét trådt Modi frem på scenen, knivskarp og fuldkommen livagtig, med dybde og rummelighed og et nærmest skinnende, guddommeligt skær omkring sig. I et land som Indien, hvor det guddommelige findes i alt, kan effekten ikke undervurderes. Nærværende og fjern, flygtig og konkret.

Modi undskyldte sin forsinkede start, hvilket er usædvanlig i Indien, hvor de magtfulde gør en dyd ud af at komme for sent.

Måske ønskede han at udvise en ydmyghed overfor det jævne folk. Måske var han bare ærgerlig over det ringe fremmøde. Som Kartekiya forklarede, så går bønderne tidligt i seng og bevæger sig sjældent rundt om natten. I Danganj var der næppe mere end 1500 tilskuere, hvilket Modi selv kunne notere fra sit studie, hvor han kan overvåge publikum på alle lokationerne.

Talen var klassisk Modi; først blev Gandhi-familien hånet for deres arrogance og enevældsånd og manglende resultater, herefter berettede han om livet i Gujarat – om gode veje og drikkevand til alle, og fast arbejde uden almisser. Folk kom med tilråb, Modi drak et glas holografisk vand. Det hele virkede meget ægte. Et svagt blåligt lys svævede over ham som en aura. Han var faderlig og frygtindgydende på samme tid. Man glemte illusionen og lod sig forføre. En mand, der kan være så mange steder på én gang må være den perfekte statsminister for et land på kanten af kaos.